

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

26. 02. 2024 - 03. 03. 2024

motto týdne:

„ Slovo Boží se nevrátí zpět bez účinku. “

PONDĚLÍ 26. 02. sv. Alexandra, biskupa

Dan 9,4b-10; Žl 79,8.9.11+13 Komentář: **Lk 6,36-38**

Chci svého Pána napodobovat v rozdávání se? Kéž mě těší být jeho obrazem!

ÚTERÝ 27. 02. sv. Gabriela Possenti, řeholníka OP

Iz 1,10.16-20 ; Žl 50,8-9.16bc-17.21+23 Komentář: **Mt 23,1-12**

Ježíš nevyzývá k jejich svržení, odstranění, ani k revoluci. Ale ke změně chování „odzdola“. Kéž i mě doba postní inspiruje k opravdovosti.

STŘEDA 28. 02. sv. Romana, opata

Jer 18,18-20; Žl 31,5-6.14.15-16 Komentář: **Mt 20,17-28**

Hodná maminka synů Zebedeových vystihla smýšlení mnohých v církvi. U Pána ale platí úplně obrácené pořadí. Dokážeme se s tím smířit?

ČTVRTEK 29. 02. sv. Osvalda, arcibiskupa OSB

Jer 17,5-10; Žl 1,1-2.3.4+6 Komentář: **Lk 16,19-31**

Bůh i dnes „jen“ napovídá. Nepřesvědčuje, neláme, nedokazuje. Ostatně víme, že ani zmrtvýchvstání našeho Pána není pro mnohé přesvědčivé...

PÁTEK 01. 03. sv. Albína, biskupa

Gn 37,3-4.12-13a.17b-28; Žl 105,16-17.18-19.20-21 Komentář: **Mt 21,33-43.45**

-46 Kdo chce uchvátit Boží vinici jen pro sebe, postará se o to, že její správa mu bude odňata. Nikoli seberealizace, ale služba. Nikoli zakládání si na vlastní věrnosti a tradici, ale otevřenost pro druhé!

SOBOTA 02. 03. blah. Karla Bonuse, mučedníka

Mich 7,14-15.18-20; Žl 103,1-2.3-4.9-10.11-12 Komentář: **Lk 15,1-3.11-32**

Odvážně se zamyslím nad tímto úryvkem. Nevystupuji někdy jako poslušný, věrný syn církve, který je pohoršen dobrotou Otce, která nezná hranic?

3. neděle postní - Cyklus B - 03. 03. 2024

Dnešní neděle využije textů Janova evangelia, aby představila Ježíše jako mesiáše stojícího nad Zákonem a tradicí. Jde o více než učitele, mudrce, vzdělance... Význam přicházejících Velikonoc je naprosto zásadní v celé křesťanské zvěsti. (Dnes lze číst texty z cyklu A vztažené k modlitbě za ty, kdo se připravují na křest – skrutinia).

1. ČTENÍ

Čtete Desatero v jeho originální podobě. Hospodin dává tato přikázání Mojžíšovi jako součást vzájemné smlouvy: Bůh prezentoval, kým je, co je v jeho moci, a nabídl své doprovázení Izraeli (19. kapitola). Nyní vyslovuje podmínky, za kterých bude smlouva platit.

Ex 20,1-17

Bůh vyhlásil všechna tato přikázání: „Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví. Nebudeš mít jiné bohy mimo mě. Neuděláš si modlu, totiž žádnou podobu toho, co je nahoře na nebi, dole na zemi nebo ve vodách pod zemí. Nebudeš se ničemu takovému klanět ani tomu sloužit. Já Hospodin, tvůj Bůh, jsem Bůh žárlivý. Stíhám vinu otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení těch, kdo mě nenávidí, ale prokazují milosrdenství tisícům pokolení těch, kdo mě milují a zachovávají mé příkazy. Nezneužiješ jména Hospodina, svého Boha. Hospodin nenechá bez trestu toho, kdo by jeho jména zneužíval. Pamatuj na den sobotní, že ti má být svatý. Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci. Ale sedmý den je den odpočínutí Hospodina, tvého Boha. Nebudeš dělat žádnou práci, ani ty, ani tvůj syn a tvá dcera, ani tvůj otrok a tvá otrokyně, ani tvůj dobytek, ani přistěhovalec, kterého jsi přijal k sobě. V šesti dnech totiž učinil Hospodin nebe i zemi, moře a všechno, co je v nich, a sedmého dne odpočinul. Proto Hospodin dni sobotnímu požehnal a oddělil ho jako svatý. Cti svého otce i svou matku, abys dlouho žil na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh. Nezabiješ. Nezcizoložíš. Nepokradeš. Nevydáš křivé svědectví proti svému bližnímu. Nebudeš dychtit po domu svého bližního. Nebudeš dychtit po ženě svého bližního, ani po jeho otroku, ani po jeho otrokyni, ani po jeho býku, ani po jeho oslu, vůbec po ničem, co patří tvému bližnímu.“

ŽALM 19

Dnešní žalm je jáсотem nad darem Zákona. Tóra – Zákon je označením směrovky“ života. Připojme se k modlitbě chvály za dar „nasměrování“ k životu.

Odpověď: Pane, ty máš slova věčného života.

Hospodinův zákon je dokonalý, občerstvuje duši, – Hospodinův příkaz je spolehlivý, – nezkušenému dává moudrost.

Hospodinovy předpisy jsou správné, – působí radost srdci, – Hospodinův rozkaz je jasný, osvětluje oči.

Bázeň před Hospodinem je upřímná, trvá na věky, – Hospodinovy výroky jsou pravdivé, – všechny jsou spravedlivé. Dražší jsou nad zlato, nad hojnost ryzího zlata, – sladší jsou nad med, nad šťávu z plástů.

2. ČTENÍ

V komunitě Korintánů se objevila řada problémů. Svatý Pavel na to reaguje několika dopisy. První z nich obsahuje více témat. Na začátku se ale musí sám obhájit, protože korintská komunita se začala štěpit na jeho příznivce a odpůrce.

1 Kor 1,22-25

Bratři! Židé si přejí zázraky, Řekové zase hledají moudrost, ale my kážeme Krista ukřižovaného. Židy to uráží a pohané to pokládají za hloupost.

Ale pro ty, kdo jsou povoláni, ať jsou to židé nebo pohané, je Kristus Boží moc a Boží moudrost. Neboť „pošetilá“ Boží věc je moudřejší než lidé a „slabá“ Boží věc je silnější než lidé.

EVANGELIUM

Janovo evangelium je koncipováno velice symbolicky. Hned po zprávě o počátku Ježíšova veřejného působení v Káně přichází scéna očištění chrámu. Jan tak začíná evangelium slovy o blízkosti Velikonoc a proroktívím o ukřižování a zmrtvýchvstání.

Jan 2,13-25

Byly blízko židovské velikonoce a Ježíš se odebral vzhůru do Jeruzaléma.

V chrámě zastihl prodavače býčků, ovcí a holubů i směnárníky, jak tam sedí.

Tu si udělal z provazů důtky a vyhnal všechny z chrámu i s ovce a býčky, směnárníkům rozházel peníze a stoly jim zpřevracel a prodavačům holubů řekl: „Jděte s tím odtud! Nedělejte z domu mého Otce tržnici!“ Jeho učedníci si vzpomněli, že je psáno: „Horlivost pro tvůj dům mě stravuje.“ Židé mu však namítli: „Jakým znamením nám dokážeš, že tohle smíš dělat?“ Ježíš jim odpověděl: „Zbořte tento chrám, a ve třech dnech jej zase postavím.“

Tu židé řekli: „Tento chrám se stavěl šestačtyřicet let – a ty že bys ho zase postavil ve třech dnech?“ On však to řekl o chrámu svého těla. Teprve až byl vzkříšen z mrtvých, uvědomili si jeho učedníci, co tím chtěl říci, a uvěřili Písmu i slovu, které Ježíš řekl. Když byl v Jeruzalémě o velikonočních svátcích, mnoho jich uvěřilo v jeho jméno, když viděli znamení, která konal. Ježíš se jim však sám nesvěřoval, protože znal všechny a nepotřeboval, aby mu někdo něco o lidech vykládal. Sám totiž věděl, co je v člověku.

K ZAMYŠLENÍ:

Jan ve svém evangeliu hned na začátku dává najevo, že Kristus musí zemřít. Evangelista nepostupuje pedagogicky s vysvětlováním jednotlivých pojmů, souvislostí atd. Naopak rozehrává od prvních veršů bohatou symboliku svého vyprávění. Ježíš jako nový chrám, nový oltář, ale i jediná oběť. Už nebude třeba kupovat zástupné zvíře pro smíření za vlastní hřích. To všechno nyní končí. Kristova oběť bude jednou provždy, stále živá. „On ví, co je v člověku,“ proto jeho oběť plně nahradí všechny do té doby přinášené typy obětí.